

BASIN BÜLTEN

28 Eylül 2018

UMUT VAKFI - 28 EYLÜL BİREYSEL SİLAHSIZLANMA GÜNÜ

ŞİDDET, BİREYSEL SİLAHLANMANIN ÖNLENMESİ, DENETİMİ VE ANLAŞMAZLIKLARDA HUKUK ÜSTÜN KILINMASI İÇİN 25 YILDIR MÜCADELE EDEN UMUT VAKFI;

"28 EYLÜL BİREYSEL SİLAHSIZLANMA GÜNÜN"DE ŞİDDETİN HER TÜRÜ VE BİREYSEL SİLAHSIZLANMA İÇİN; EĞİTİM VE YASAL DÜZENLEMELERİN ACİLEN YAPILMASI İÇİN ÇAĞRIDA BULUNDU...

HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ VE BİREYSEL SİLAHLANMAYLA MÜCADELEDE 25. YIL!

Tüm toplumu ve toplum sağlığını tehdit eder boyuta gelen, silahlanmanın ve silah satışının pervasızca yapılmasının önlenmesini ivedilikle talep ediyoruz. **Öfke kontrolü eğitiminin okul müfredatına alınmasını, ilkokuldan, hatta ana okulundan itibaren öfke kontrolü ve cinsiyet eşitliğinin çocuklara öğretilmesini özellikle öneriyoruz... Tüm duyarlı yöneticileri ve duyarlı kitle örgütlerini, yurttaşları mücadeleye çağırıyoruz.**

Umut Vakfı olarak hep **"Silahın şakası yok. Silah öldürür"** diyoruz. Ve anne babaların çocuklarının eline silah verip insan öldürttüğü, sokak köpeklerinin, kedilerinin hedef gözetilerek öldürüldüğü, gözlerinin oyulup, bacaklarının kesildiği, maganda cinayetlerinin her geçen gün arttığı, şiddetin ilkokullara kadar indiği günümüzde şiddete ve bireysel silahlanmadaki artışa dikkat çekmenin öneminin giderek arttığını düşünüyoruz...

28 Eylül Bireysel Silahsızlanma Günü'de gerçekleşen kısa oturumda;

"Bireysel Silahlanmayı **"korunma-savunma amacı ile gerekli ve ihtiyaç gören yaklaşımın, "bireysel silahlanma için bahane edilmesi"; yaşanan kontrolsüzlük ve büyük acıların, kayıpların devamına sebep olmaktan başka bir yere varmadığı,** Silah edinme hakkı ve kullanımı; kişilerin kendisi ve yakınları için doğru beşeri-insan ilişkileri becerisi, sağlıklı bir ruh hali, sorumluluk gerektirmektedir. Bu nedenle şiddetin her türü ve bireysel silahsızlanma için, toplumun her kesiminde "eğitim programları " sürdürülmesi ve silah yasasında yapılması gereken düzenlemeler için önerilerde bulunuldu.

Silahın şiddet kültüründeki rolü ve işlevi nedeniyle, suçun önlenmesi açısından şu hususlara dikkat edilmelidir:

1. Bir ülke veya topluluktaki silahlı şiddet, ruhsatlı ve/veya ruhsatsız silâhların varlığı ile doğrudan bağlantılıdır.
2. Silâh sahibi olma, bir imtiyaz ya da hak olarak ele alınamaz.
3. Silâhı sınırlandırmak üzere, hükümetler tarafından gerekli tedbirler alınmadığı sürece, silah kültürü yaygınlaşarak kamu güvenliğini tehdit etmeye devam edecektir.
4. Yasal düzenlemeler, denetimlerin yanında, eğitim programları ve sorunları çözümleyici stratejilere de gereksinim vardır.

UMUT VAKFI

Basın ile ilgili detaylı bilgi için: Ebru İlke Bingör

Tel : 0 212 216 06 70 – 0 530 238 11 96

EMail : ebru.ilke@umut.org.tr ; savacisibel@gmail.com

Editöre Notlar:

KISA OTURUMDAN;

Umut Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi-Av. Fikret İlkiz “RAHATSIZLIKLAR DİLERİM !” Başlıklı konuşmasında;

İnsanların “alinyazısı” namluların ucunda yaşamak, “silahlanmak “değildir. Yaşanabilir bir Dünya için, “umut ve gereken” uluslararası silahsızlanmadır.

Dünyada herkese toprak, su, ekmek, barış ve yaşayacak yer var. Bu ülkenin çok yakın tarihi sancılı, hukuksuz, adaletsiz, yakıcı ve acılı... İyi günler dilemek, hukuk ve adalet için dilekte bulunmak, beklemek ve umut etmek belki kötünün iyisidir. Ama adaletsizliğin onca yükü ve acısı nedeniyle umut etmek ve inşallah iyi olur demek bile gelmiyor içimden. Sadece olup bitenlerden, gözü yaşlı insanların acılarından rahatsız olmak istiyorum.

Herkese o yüzden rahatsızlıklar diliyorum! Korkulardan kurtulmak için daha kaçımızın tedirgin, geleceğinden emin olmadan ve hukuk güvenliğinden uzak ağzına kadar tıka basa dolu cezaevlerinde ömür tüketmesi gerekiyor ki !..

Umut Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi- Dr. Ayhan Akcan; “Bitmeyen konu. Silahlanma. Tespit var. Çözüm yok. “ Başlıklı konuşmasında ;

“ Silah ruhsatı alanların yüzde 60’ı beş yıl sonra aldığına pişman olduğunu, Çünkü taşımanın bir dert. Toplu yerlere girememenin bir dert. Ruhsat bedellerinin, saklamanın ayrı bir dert. Aynı muamelelerin baştan yap dert. Her şey sorun. ...” Kısacası “Anlık HEVESİN HAPİSE, İŞKENCEYE, EZİYET ve KÜLFET’E ..., döndüğüne dikkat çekti. Tespitte sorun yok. Aşağı yukarı bütün taraflar “ birşey yapmalı da..” buluşuyor. Ama ne yapmalı? Nasıl yapmalı? Neyi öncelikle yapmalı? ..konularında karışıklık olduğunu belirterek, acil ve kısa vadede çözüm önerilerini özetledi. Kısa vadede yapılması gerekenler için öneriler;

- Silah edinme sayısı ikiye indirilmeli
- Taşıma ruhsatında referans sistemi getirilmeli. Hakim ve avukat referansı olmalı.
- Evde silah bulundurma ruhsatında eş rızasını içeren referans sistemi olmalı
- Ruhsat talebinde bekleme süresi zorunluluğu getirilmeli 45 gün olmalı
- Reklam sınırlaması getirilmeli
- İnternette satış yasaklanmalı
- Dizilerde sigara alkol gibi silahla ilgili buzlanma teşhir yasağı getirilmeli
- Zorunlu eğitim getirilmeli
- Ruhsat sonrası sağlık, saklama kuralları, vd. denetim getirilmeli..
- Uzun vadede polis ve asker dışında tüm sivil halkta silah edimini yasaklanmalı.

Umut Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi - Prof. Dr. Timur Demirbaş

“Düğünlerde Yapılan Silahlı Kutlama(Maganda) Atışlarının Neden Olduğu Ölüm ve Yaralanmalarda İdarenin Sorumluluğu” başlıklı konuşmasında;

*“Bireysel Silahsızlanmanın Suçun Önlenmesi Açısından Önemi”, “Silahlanmaya ve Maganda Kurşunlarına Karşı Mücadele Yolları” başlıklı konuşmasında, **Suç politikasının bir temel problemi, suçluluktan korunmadır. Bu gayret açıkça iki temel kabulden hareket eder: Bir kere, her toplumda suçlulukta kaçınılmaz bir kısmın olmakla birlikte, bunun sayısı azaltılabilir; ikincisi ise, suçluluğun belirli görünüş şekillerinin azaltılması veya hatta tamamen önlenmesi mümkündür.***

Silahlanmaya karşı mücadele bakımından silahlanma nedenlerini öncelikle ortadan kaldırmak gereklidir. Bu bakımdan merak, örf ve adet, suç korkusu gibi nedenlerin kaldırılması veya en azından azaltılması gereklidir.

Buna, silah ruhsatı alabilmenin güçleştirilmesi yanında, kanunların etkin ve çabuk bir şekilde uygulanması suretiyle, adalet sistemine olan inancın kuvvetlendirilmesini de eklemek gerektiğini belirtti.

Umut Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi – Prof. Dr. Yasemin Giritli İnceoğlu

Cezasızlık sadece mağduru değil, tüm toplumu ilgilendiren bir demokrasi meselesi. **“Cezasızlık Kültürü”** geliştikçe, **“kabullenme ve korkudan” dolayı her şeye biat etme normalleşir.**

Cezasızlık, hayatta kalanlar arasında öfke, güvensizlik ve saldırganlık yaratır, hatta çoğu saldırganlıklarını da kendilerine yöneltiyor.

Çoğunlukla hayatta kalanlar, açık bir şekilde konuşabilecekleri ve hikayelerinin duyulduğu, anlaşıldığı ve kabul edildiği bir ortama ihtiyaç duyarlar. Cezasızlık işlenen suçlarla ilgili kamuoyunda tartışmayı engeller. Farklı ülkelerden, hayatta kalanlara karşı sosyal damgalamanın devam ettiğini ve toplumdan dışlanmasının sürdürüldüğünü ortaya çıkaran sayısız rapor vardır.

Suçlar gerektiği şekilde incelenip, kovuşturulmadığında, bu durum başkalarının da benzeri suçları işlemesini teşvik edecek şekilde faillerin cezasız kaldığı mesajını verecektir. Faillerin cezasız kalması, şiddet olaylarının artmasına neden olur. Şiddet içeren olaylara karşı herhangi bir korumanın söz konusu olmaması, dezavantajlı gruplara mensup vatandaşların hukuka ve kamu kurumlarına olan güvenlerini yitirmesine ve böylece daha da tecrit olmalarına yol açar.

Gazeteciler, sadece raporlama görevini yerine getirmek değil aynı zamanda tüm insanların haber toplama, fikirlerini açıklama ve kamuya bilgi yayma haklarını aktif olarak savunmalıdırlar.

Kamuoyunun duyarlılığını ve farkındalığını arttırma konusunda medyaya önemli görevler düşmektedir. Medya cezasızlığı insan hakları odaklı habercilik bağlamında ele almalı, haber üretim ve sunum aşamalarında cezasızlığın hedefi konumundaki grupların temsilini ve katılımını göz ardı etmemelidir. Sorumlu ve demokratik bir medya “biz” ve “onlar” kutuplaşmasını beslemek ve pekiştirmek yerine, karşılıklı iyi niyet, anlayış ve saygıya dayalı kültürlerarası diyaloga zemin hazırlamalıdır.

Umut Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi – Sibel Savacı

Umut Vakfının misyonu ve çalışmalarını hatırlatarak; **“Bireysel Silahlanmayı “korunma –savunma amacı ile gerekli ve ihtiyaç gören yaklaşımın, “bireysel silahlanma için bahane edilmesi” ; yaşanan kontrolsüzlük ve büyük acıların, kayıpların devamına sebep olmaktan başka bir yere varamadığını** belirtti.

Silah sahibi olma talebi; Mesleki gereklilik, korunma ve savunma ihtiyacı, spor, avcılık ve koleksiyonerlik amaçları ile oluşmaktadır. Bu tabii ki hukuki prosedürleri ve sağlık, vd. kontrolleri yeterlilik gösteren kişilerin hakkıdır. Ancak “Yaşam Hakkı” da her bireyin vazgeçilmez yaradılış hakkıdır, unutulmamalıdır.

Silah edinme hakkı ve kullanımı; kişilerin kendisi ve yakınları için doğru beşeri- insan ilişkileri becerisi, sağlıklı bir ruh hali, sorumluluk gerektirmektedir. Bu nedenle şiddetin her türü ve bireysel silahsızlanma için, toplumun her kesiminde “eğitim programları ” sürdürülmesi gerektiğini belirtti.